

Pozdravljeni, dragi učenci! Tule so odgovori na vaša vprašanja:

1. Koliko ste bili stari, ko ste napisali prvo knjigo?

Tole je zapleteno: knjiga, ki sem jo najprej napisala, bila sem stara kakih šestindvajset let, je izšla šele, ko sem bila stara štirideset let! To je bila Teta Kuha. Morda poznate odlomek iz te knjige z naslovom Protideževna juha.

Moja prva knjiga je bila Mala pošast Mici. To je bilo leta 1994. Rojena sem bila leta 1960. Zdaj pa izračunajte, koliko sem bila stara, ko je knjiga izšla, hihi.

2. Ali trenutno pišete kakšno knjigo?

Trenutno se ukvaram s starimi zadevami: popravljam strip, ki je izhajal v reviji Kekec in bo končno izšel tudi v knjižni obliki. Riše ga Damijan Stepančič. Naslov bo Kapo in Bundo. Škoda, da ne morete v knjižnico.

Tam je že prvi del tega stripa - Inšpektor Jože.

Tole je naslovnica prvega dela. Na njej lepo vidimo Kapa in Bundo. Ali opazite, kje je inšpektor Jože?

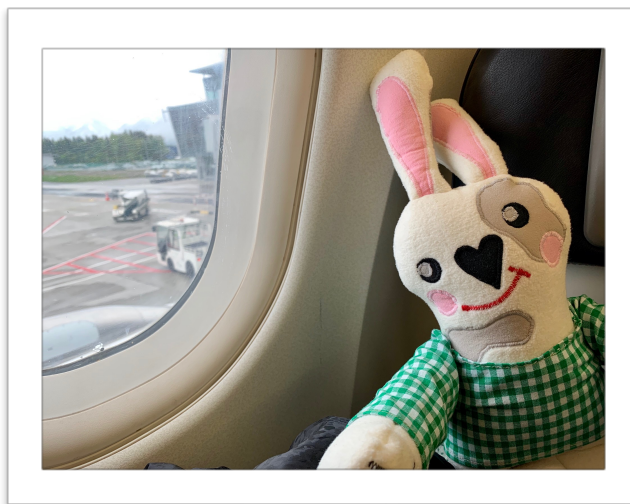
3. Kje dobite največ idej za pisanje knjig?

Ideje dobim na treh koncih: v svoji glavi, med branjem knjig in v šoli. Dolga leta sem bila učiteljica in v razredu se je zgodilo tooliko zanimivega! O šolskih prigodah so nastale štiri knjige: Eva in kozel, Mihec, Mici iz 2.a in Že spet ta Mici iz 2.a.

Bolj zanimivo je, **kdaj** in **kje** se porajajo ideje.

V galeriji

Na letalu

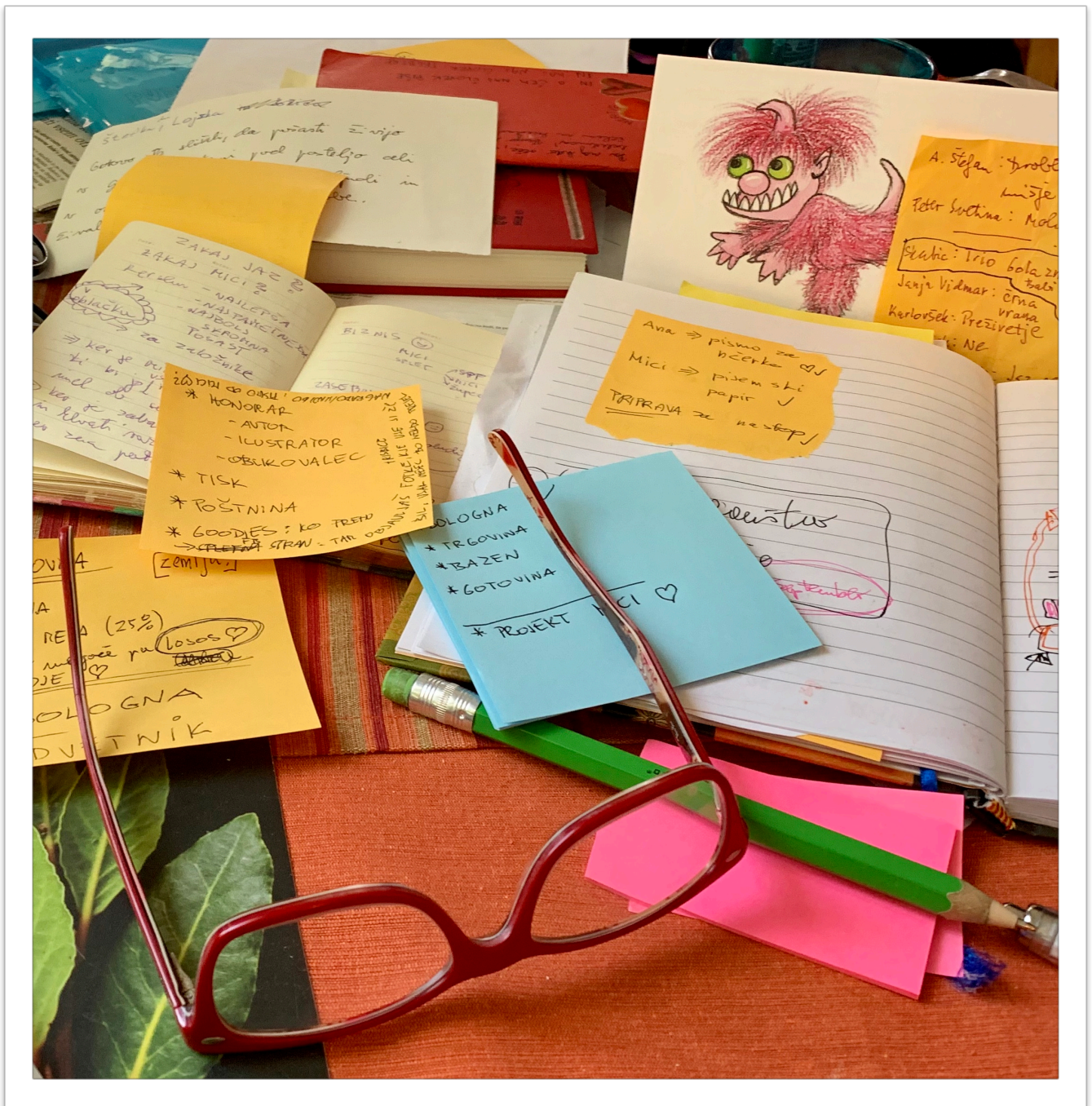
Na ulici

Kadarkoli in kjerkoli!

V postelji, ko že napol spim ...

Zato imam vedno pri sebi pisala in beležke in listke vseh oblik in barv. Nanje si zapisujem ideje in dele bodočih zgodb.

4. Koliko časa običajno preteče od pisanja knjige do njenega izida?

To je zelo različno. Kot ste prebrali pri prvem vprašanju, je od zapisa do natisa preteklo kar precejšnje število let! Ponavadi preteče leto, dve ali tri, preden se lahko razveseliš nove knjige,

5. Kaj vse je potrebno narediti, preden knjiga izide?

Glavni človek pri knjigi je UREDNIK ali UREDNICA.

Ta dobi vsak dan na mizo in v računalnik cel kup zgodb in pesmi, ki jih pošiljajo ljudje, ki so prepričani, da so super dobri pisatelji in pesniki.

V resnici je med poslanimi deli le malo tako dobrih zgodb in pesmi, da jih urednik izbere za objavo v knjigi ali reviji.

Najprej urednik izbere neko zgodbo.

Nato premisli, kdo bo zgodbo najboljše ilustriral.

Izračuna, kakšni stroški bodo nastali s knjigo:

- plačilo pisatelju, ilustratorju, lektorju, oblikovalcu, tiskarju in zraven še cena papirja, pošiljanja po pošti in reklamiranja knjige.

Naroči ilustracije in sodeluje z ilustratorjem pri nastajanju knjige.

Naroči lektorja: to je človek (lektor ali lektorica), ki poskrbi, da v knjigi ni niti ene napačne vejice ali pike. Ponavadi je to nekdo, ki je po poklicu profesor slovenščine.

Ko so vse ilustracije narisane in vse pike popravljene, je na vrsti oblikovalec. Oh, seveda, spet je to lahko punca ali fant, oblikovalec ali pa oblikovalka.

Ta sedi za računalnikom in si zamisli, kakšna bo videti knjiga: bo velika kot veliki ali kot mali zvezek? Bo imela svetleč ali mat papir? Kje bodo ilustracije? Kakšna vrsta in velikost pisave bo v knjigi?

Tale na primer je pisava za dislektike.

Tale pisava, s katero že ves čas pišem, se imenuje Times New Roman.

Ko oblikovalec vse slike in besedila postavi v računalnik, si jih urednik, avtor, ilustrator in lektor zelo natančno pogledajo.

Ko vsi prikimajo in povedo, da je vse v redu, oblikovalec pošlje delo tiskarju.

Čez nekaj dni pride knjiga iz tiskarne.

Takrat dobim nekaj izvodov.

Knjiga diši po novem papirju in po tiskarskih barvah.

Mmmm, kako zanimiv vonj je to!

In kakšno veselje! To je ... kot bi imela še en rojstni dan.

6. S kom vse sodelujete pri nastanku Vaše knjige?

Zdaj sem že opisala, kako nastaja knjiga. Avtor večinoma sodeluje le z urednikom in včasih z ilustratorjem.

7. Počnete pri nastanku Vaše knjige še kaj drugega ali samo napišete besedilo?

Knjigo najprej napišem. Ko je natisnjena, obiskujem šole in knjižnice, da bralci spoznajo osebo, ki je to knjigo napisala. To je drugi del pisateljskega poklica. Eno je pisanje, drugo je predstavljanje knjig.

8. Kako izberete ustreznega ilustratorja?

Včasih res prosim za določenega ilustratorja, največkrat pa odločitev o tem, kdo bo risal moje zgodbe, prepustim uredniku.

9. Ali vam je všeč poklic pisateljice? Zakaj?

Vsak poklic ima svoje dobre in slabe strani. Najljubši del pisanja se mi zdi prvi del: takrat, ko v zvezek zapisujem ideje.

Drugi del: sedenje pred računalnikom, ko je treba zgodbo tudi

d o k o n č a t i - no, ta del mi gre malo na živce. V beležkah in zvezkih imam kup nedokončanih zgodb. Enkrat se bom razjezila, se pošteno okregala, sedla in napisala zgodbe do konca.

Tretji del: predstavljanje knjig v šolah in knjižnicah. To pa je lušno! Vsaka šola, vsaka knjižnica diha, živi, diši po svoje.

Lani sem obiskala tudi nekaj šol v Estoniji, Latviji, Italiji in Veliki Britaniji. To je bila res velika dogodivščina! Najbolj zanimivo pri vsem pa je to, da ste otroci povsod enaki: radovedni, radoživi, veseli, ker je prišel pisatelj na obisk in ga lahko kaj vprašajo.

10. Katera knjiga, ki ste jo sami napisali, vam je najljubša? Zakaj?

To pa je težka odločitev. Vse so mi ljube, vedno pa mi je najljubša tista, ki nastaja in ki jo težko težko in nestrpno pričakujem.

To je zdaj ta knjiga stripov o Kapu in Bundu.

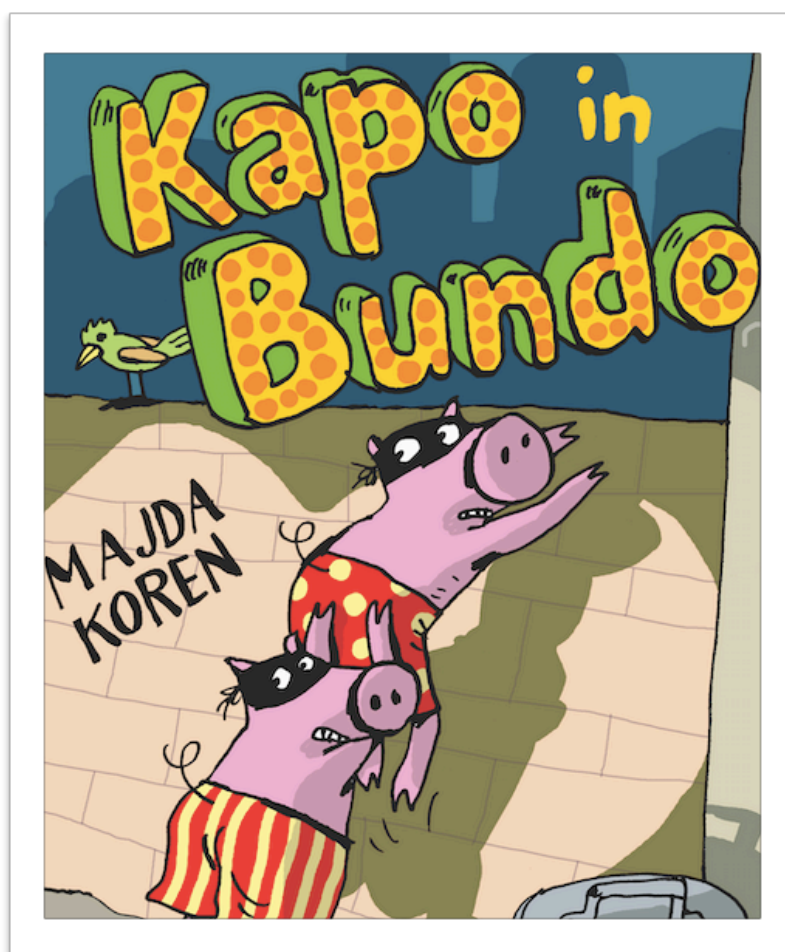
In zdaj, pssst, psst, velika skrivnost, ki je ne smete nikomur pokazati!

Tole je izrez iz naslovnice nove knjige. Samo vam jo pokažem.

In res, komaj čakam, da bo knjiga izšla. Ampak slikar Damijan mora narisati še celih osemnajst strani stripa! Upam, da bo kmalu končal.

Vam sporočim, ko bo knjiga *zunaj**.

*Da je knjiga *zunaj*, pomeni, da je natisnjena, da je *izšla* in da jo lahko kupite ali si jo izposodite v knjižnici.

Lepo se imejte in upam, da se kmalu spet oglasite!

Želim vam zabavno in prav nič dolgočasno učenje na daljavo, vam in vaši učiteljici!

Majda Koren